

Hồi thứ 46

Vào huyện nha, giận phá công đường Đến Phủ viện, thẳng tới hậu đường

Lúc ấy Thiên tử nỗ lực đánh với bọn ấy, tuy đã giết được vài thằng, nhưng quả bắt địch chúng, thế cùng khó nổi trở đương. Lại thêm buổi sớm mai ấy Thiên tử ăn uống cũng nhiều, đã có hơi mệt và say, cho nên sức mạnh cũng giảm.

Bọn ấy càng lâu tụ lại càng đông.

Thiên tử cự địch không lại, bị bọn ấy bắt trời giải tới huyện nha.

Trong lúc giải đến huyện nha, Tri huyện còn chưa thẳng đường, Hồ Lại Tử dẫn bọn gia đình rằng:

- Chúng bay phải giữ nó cho lắm, được ta vào đó tỏ hết sự tích cho Tri huyện nghe, xin người ngồi khách mà tra khảo.

Nói rồi thì thẳng vào hậu đường.

Lúc ấy Tri huyện thẳng đường, mắng nộ nha dịch khiến dẫn nguyên phạm tới đó cho mình tra khảo.

Nha dịch vâng lời dẫn Thiên tử tới trước mặt Tri huyện khiến Thiên tử quì xuống.

Thiên tử làm thỉnh mím cười mà không chịu quì.

Tri huyện mắng nộ mắng mắng về việc đoạt người tiểu thiếp của Hồ công tử, lại thêm giết thác gia đình.

Thiên tử cười rằng:

- Loài cầu quan, thật là rất đại, ai đời xử đoán cái gì, lại không hỏi tình do gì hết, nghe theo nguyên cáo bỏ hết luật phép triều đình, như vậy thì giúp việc quốc chính sao được, thân oan cho bá tính sao xong, mi nhậm cho này bấy lâu chắc là cứ việc thâu của hối lộ, binh vực nhà giàu mà hiếp đáp bá tính đã nhiều, như mi vậy thì hưởng lộc triều đình rất uống.

Tri huyện nghe mấy lời ấy hơi giận tràn hông, bèn mắng nha dịch khiến đề Thiên tử mà đánh một trăm hèo.

Thiên tử nổi giận chuyển gân, làm cho dây trời đứt hết ra, lại nhảy tới đá ghế ngã lẩn, thộp ngực Tri huyện mà mắng rằng:

- Mi muốn đánh ta, ắt là mạng mi không kể.

Tri huyện thuở nay chưa gặp chuyện dữ, nay bị Thiên tử hành hung như vậy, rung rẩy lập cập mà rằng:

- Tôi không dám biểu nha dịch đánh khảo và bắt buộc gì nữa, xin hảo hớn hay buông tôi ra !

Bọn nha dịch thấy vậy không dám vô bắt Thiên tử.

Thiên tử buông Tri huyện ra, tri huyện lật đật chạy vào hậu đường tuốt ra cửa sau, thẳng tới dinh quan Tuần phủ Tích giang mà cáo rằng:

- Nay có một tên du thủ sang đoạt vợ người trong lúc ban ngày, lại còn giết thác hết hai mạng dân, đến chừng bắt nó giải tới huyện nha, nó lại bứt dây nhảy tới bắt tôi mà đánh, năn nỉ hết sức nó mới chịu buông, cho nên tôi chạy đến đây cáo báo. Xin đại nhân sai quân đi bắt tên du thủ ấy.

Quan Tuần phủ là Cung Ôn Như nghe nói như vậy, lật đật giao lệnh tiễn cho Trung quân quan, khiến đem hai trăm quan binh đến huyện Tiền Đường bắt Thiên tử.

Đến nơi thấy Thiên tử ngồi giữa huyện nha thì Trung quân mắng lớn rằng:

- Chỗ ấy là chỗ Tri huyện xử đoán, mi là một tên du thủ, sao dám cả gan lên đó mà ngồi ?

Thiên tử cười rằng:

- Chỗ quý trọng hơn nữa ta còn ngồi được, huống gì chỗ ngồi của quan Tri huyện, quý báu gì lắm hay sao, mà mi không cho ta ngồi.

Bây giờ có quan Tuần phủ đến đây hay không, như có thì phải mời va vào đây được va xử việc Tri huyện và Hồ Lại Tử.

Trung quân thấy Thiên tử ăn nói hằn hòi và lớn lối như vậy, nghi là quý nhân nên không dám mắng nhiếc gì nữa, bèn hỏi Thiên tử rằng:

- Bây giờ quan Tuần phủ sai ta đem binh đến bắt, vậy ngươi chịu trói hay không.

Thiên tử nghĩ rằng:

- Nếu ta cự với bọn này thì lại gây việc ra nữa, gì bằng đi theo chúng nó đến dinh Tuần phủ được có thương nghị với Cung Ôn Như thì hay hơn.

Nghĩ như vậy bèn nói với Trung quân ấy rằng:

- Nếu quả Cung Ôn Như sai mi đến đây, thì mi đừng làm lộn xộn, để ta đến đó nói cho va nghe, còn mi ý có quân sĩ bắt ta giải đi thì đà bắt ta không được lại tính mạng chẳng còn.

Nói rồi liền đi ra cửa Trung quân thấy vậy định chắc Thiên tử không trốn, bèn chạy theo chỉ đường sá, không nói đến chuyện bắt buộc.

Đi đến nha môn quan Tuần phủ, Trung quân khiến Thiên tử ngồi đó chờ và khiến hai trăm quan binh giữ gìn nghiêm ngặt, còn mình chạy vào hậu đường báo cho quan Tuần phủ.

Tuần phủ là Cung Ôn Như nghe báo như vậy lật đật thay đổi y phục ra khách.

Thiên tử thấy Cung Ôn Như thì hỏi lớn rằng:

- Cung niên huynh biết tôi là Cao Thiên Tứ hay chăng ?

Cung Ôn Như nghe hỏi như vậy lòng đã sinh nghi, nhìn đi nhìn lại một hồi nhớ mại cũng có quen mặt, nhưng không biết tên gì, đứng nghĩ giây lâu nhớ tới Thiên tử dạo chơi các xứ Giang Nam đổi tên là Cao Thiên Tứ, bèn nhìn lại một hồi, nhớ chắc là Thiên tử thì lòng rất kinh mang, vừa muốn quì xuống lạy.

Thiên tử biết trước nháy mắt lắc đầu nói rằng:

- Đứng, đứng, đã biết tôi rồi thì thôi, chẳng cần phải dùng trọng lễ, vậy xin truyền tan hầu cho tôi nói chuyện.

Cung Ôn Như nghe vậy biết là Thiên tử e lậu phong thanh, bèn khiến Trung quân, các quân sĩ và các nha dịch lui ra, còn mình thì đứng nép một bên, vòng tay mà hầu.

Lúc ấy Trung quân và các quân sĩ không biết Thiên tử làm đến chức gì mà quan Tuần phủ cung kính như vậy.

Cung Ôn Như thấy ai nấy lui ra hết rồi thì quì lạy Thiên tử và tâu rằng:

- Thật tôi không dè Bệ hạ đến đây cho nên khi có điều phạm đến long thể, tội tôi rất nặng, cúi xin Bệ hạ rộng lòng dung thứ.

Thiên tử cười rằng:

- Điều ấy có tội gì đâu, bây giờ cần kíp một chuyện Hồ Dung Oai, vậy khanh phải bắt cha con nó trị tội, lại phải giấu cho kín nhem, chẳng nên làm cho tẩu lậu phong thanh, trăm đi nữa không được. Nếu có người hỏi đến trăm, thì khanh cứ nói là người môn sinh của Trần Hoằng Muru, vì đi việc công cho nên mới đến xứ này.

Bèn tỏ thuật các việc Hồ Lại Tử sang đoạt Lý Vĩnh Hồng cho Cung Ôn Như nghe.

Chừng ấy Cung Ôn Như mới rõ sự tích Hồ Lại Tử, bèn tâu rằng:

- Bệ hạ dạy tôi bắt cha con Hồ Dung Oai trị tội bây giờ đây, hay là chờ thánh chỉ rồi sẽ cứ đó thi hành ?

Thiên tử nói:

- Để trăm trở về chỗ ngụ, xem thư Châu Nhật Thanh kiếm được Từ hoàn Bích hay không, rồi sẽ truyền chỉ cho khanh cứ đó mà làm.

Nói rồi liền ra cửa trở lại khách điểm.

Đến nơi, chủ tiệm mừng rỡ mà hỏi Thiên tử rằng:

- Khách quan khỏi bị tù rạc hay sao ?

Thiên tử cười rằng:

- Tuần phủ với ta là người đồng niên, nỡ nào lại hại ta kìa. Giận thay Tri huyện đua phe với cha con Hồ Dục Oai làm như vậy, để ta về Kinh tân cùng Thiên tử xin chém cha con Hồ Dục Oai cùng là cách chức Tri huyện được trừ hại cho dân.

Chủ tiệm nghe nói như vậy biết là quý nhân bèn hỏi rằng:

- Khách quan là người ở đâu, tên họ là chi, sao lại có thể mạnh mẽ như vậy ?

Thiên tử nói:

- Ta tên là Cao Thiên Tứ, quê ở Bắc Kinh, môn sinh của Trần Hoàng Mưu vì có việc công, muốn qua Giang Nam, đi ngang qua đây, nghe đồn phong cảnh Tây Hồ rất đẹp cho nên mới ở nán lại xem chơi cho biết, ngã ra gặp chuyện bất bình như vậy, không nỡ làm ngơ, nên phải ra tay gánh vác. Vậy chớ khi chúng ta bị nó bắt rồi, thì Lý Vĩnh hồng có bị bắt luôn hay không ? Còn Châu Nhật Thanh là con nuôi của ta có về đây kiếm ta không ?

Chủ tiệm nói:

- Khi khách quan bị bọn ấy bắt rồi thì Lý Vĩnh Hồng cũng bị chúng nó bắt đại khiêng về nhà, còn người con của khách quan đó đã có về đây, nghe tôi nói lại thì cũng đi nữa.

Thiên tử khiến tiểu nhị đốt đèn trong phòng, ngồi đó chờ Châu Nhật Thanh.

Giây lâu tiểu nhị vào thưa với Thiên tử rằng:

- Có một Tú tài đến viếng lão gia.

Thiên tử nghe nói thì nghĩ rằng:

- Vốn ta không quen với ai, sao lại có người đến viếng ta kìa.

Bèn khiến tiểu nhị ra mời người ấy vào phòng.

Người ấy vào phòng thi lễ cùng Thiên tử và nói:

- Tôi với đại nhân vốn chưa biết mặt, đại nhân có lòng khảng khái như vậy, thật là đáng kính.

Thiên tử thấy người ấy ăn mặc tầm thường, nhưng khí lượng hiên ngang, hình dung tuấn tú, thì nghĩ là Từ hoàn Bích thì hỏi rằng:

- Túc hạ có phải là Từ hoàn Bích hay không ?

Người ấy thưa rằng:

- Phải, tôi là Từ hoàn Bích đây, đại nhân có sai lệnh lang đến mời, cho nên tôi phải vâng lệnh, vậy chớ việc ấy đại nhân đã tính xong chưa, có chút đỉnh gì liên lụy đến đại nhân không ?

Thiên tử nói:

- Nhân huynh ngồi chờ trong giây phút, sao sao cũng có giai âm chớ chẳng không. Bèn tổ các việc bị bọn gia đình bắt giải đến Huyện và đến dinh Tuần phủ cho Từ hoàn Bích nghe.

Từ hoàn Bích nói:

- Nhà tôi ở chẳng bao xa, xin đại nhân đến chơi vài bữa , được có đàm đạo cùng nhau.

Thiên tử nói:

- Hãy chờ Châu Nhật thanh về đây, rồi sẽ định bề hành chỉ.

Từ hoàn Bích nghe nói như vậy thì cũng ở đó chờ Châu Nhật Thanh.

Giây lâu Châu Nhật Thanh về, Thiên tử hỏi rằng:

- Mi đã dò biết chuyện ấy thế nào, Lý Vĩnh Hồng bây giờ ở đâu ?

Châu Nhật Thanh nói:

- Khi tôi về đây không thấy dưỡng phụ, lật dật thẳng tới Huyện nha, không thấy gì hết, tôi lại tuốt qua nha môn Tuần phủ thì cũng chẳng thấy gì cả. Khi ấy lòng rất kinh mang, hỏi thăm những người ở gần lối đó thì họ tỏ bày các việc cho tôi nghe. Họ lại có nói bây giờ Cao lão gia đã về chỗ ngụ quan Tuần phủ sai người đi rước Lý Vĩnh Hồng và bắt cửa con họ Hồ rồi.

Nghe vậy tôi mới an lòng trở về đây.

Thiên tử kêu tiểu nhị hỏi rằng:

- Vậy chớ những thầy ta đánh chết, mi để chỗ nào ?

Tiểu nhị nói:

- Không biết có gì Tri huyện sai người đến đây tản liệm, rồi lại đem để tại chùa trước kia.

Thiên tử nghe nói làm thình, bèn khiến Châu Nhật Thanh trả tiền phòng, thuê xếp hành lý đi với Từ hoàn Bích.